

Wederantwoord aan den Amateur-Kolfbroeder.

Ik kan toch met den Amateur-Kolfbroeder minder goed opschieten dan ik eerst heb gedacht. Het blijkt nl. dat hij het geheel en al houdt met de boeren- of dorpskolvers, en het schijnt zelfs dat hij in staat zou zijn, om óók met zijn boterhammetjes in den zak er op uit te trekken en stilletjes in de baan te gaan zitten, genietende van het spel der »professoren” in het edele kolfspel!

Maar als dat waar is, dan heb ik mij deerlijk in hem vergist en begrijp ik ook niet, hoe Spanbroek er laatstelijk toe gekomen is om zóóveel werk van den Nationalen Kolfwedstrijd te maken, als het nu heeft gedaan. Men zou daar dan, gelijk het genoemd wordt, paarden voor de zwijnen geworpen hebben, en wellicht weet de Amateur-Kolfbroeder zelf ook zeer goed, dat het daar zeer veel van gehad zou hebben, als het heeren-element te Spanbroek eens in het geheel niet vertegenwoordigd was geweest. Doch wat zou er van den jaarlijkschen Nationalen Kolfwedstrijd als kolversfeest bij uitnemendheid terecht komen, indien het daarbij wezenlijk zóó schriel en krenterig moest toegaan, als de Amateur-Kolfbroeder dat voorstaat? Ik herhaal het: er moet ernstig gekoltd, ernstig gestreden worden, maar het moet tevens een feest zijn, een kolffeest en een feest voor de kolvers. Zonder dat zou het aantrekkelijke er spoedig af zijn, en kon men evengoed thuis blijven en zich eenvoudig onder elkander meten.

Toch moet ik den Amateur-Kolfbroeder er dankbaar voor zijn, dat hij zoo rond voor zijne meening is uitgekomen; wij weten nu precies wat wij aan de dorpskolvers hebben. Mijnerzijds wensch ik echter niet minder openhartig te zijn en verklaar bij deze, dat het mijn ernstig streven is — en, naar ik weet, ook de wensch van zeer vele kolfbroeders in de steden — om in deze eene scheiding tusschen stad en land te bewerken. Ter gelegener tijd en plaats hoop ik hierop nader terug te komen. Dit wil ik evenwel thans wel zeggen, dat het geen persoonlijke antipathie jegens de buitenkolvers is, welke mij drijft. Mijne eventueel te uiten meening omtrent de wijze, waarop de afscheiding te bewerken en toe te passen zou zijn, zal daarvan ook de blijken dragen.

En hiermede neem ik afscheid van den Amateur-Kolfbroeder, evenwel niet zonder hem een hartelijken, welgemeenden kolversgroet te hebben geboden.

30 October '90-

(Hiermede sluiten wij de bespreking dezer quaestie.

X.
RED.)